

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 372/2019
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., насеље ... бб, против туженог ББ, ул. ... бр. ..., ..., кога затупа законски заступник генерални директор ВВ из ..., ради уплате доприноса, вредност спора 10.000,00 динара, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, о стварној надлежности суда, у седници већа од 03.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари стварно **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац АА из ... поднео је тужбу Основном суду у Врању против туженог ББ, ради исплате доприноса. Основни суд у Врању се решењем од 04.06.2019. године огласио стварно и месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је достављен Привредном суду у Лесковцу као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08... 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

У конкретном случају, решењем Привредног суда у Лесковцу Ст 8/2018 од 25.07.2018. године отворен је стечајни поступак над стечајним дужником ББ, потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације стечајног дужника и обустављен стечајни поступак над стечајним дужником, овде туженим.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана, одређено да

привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације. Применом члана 22. ст. 2. и 3. прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима; споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете које је запослени претрпео на раду или у вези са радом; споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

Законом о стечају ("Службени гласник РС" бр. 104/09... и 113/17), уређени су услови и начин покретања и вођења стечаја над правним лицима, па је одредбом члана 1. став 2. одређено да се стечај у смислу овог закона спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника односно стечајног дужника као правног лица (став 3. истог члана), а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усменом плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4). Одредбом члана 160. став 3. Закона о стечају, прописано је да ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија доноси решење којим се истовремено отвара стечајни поступак, потврђује усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставља стечајни поступак.

Применом наведених одредби, доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целости, а у односу на правно лице, раније стечајног дужника, престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка, па самим тим и примена одредаба Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности у споровима поводом стечаја или реорганизације.

Имајући у виду изнето, као и да се у конкретном случају ради о спору између физичког и правног лица, а да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације при чему настаје ситуација као да није ни покренут стечајни поступак, произилази да се не ради о субјектима из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, нити о спору из тачке 4. истог става, па је применом члана 23. тачка 7. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан основни суд.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић